

Եթեկ խորհրդանքը բազմա-
մատ էր: Երկար ամիսներ
ամ մնարկումների առար-
կա դաշտած խնդիրը ողջ կազմով
դահլիճ էր թերել նաև «Արդարու-
յուն» եւ «Ազգային միարանու-
յուն» խմբակցություններին՝ ընդ-
հանու առամբ 109 դաշտամա-
վորի: Խորհրդանք նախագահը,
սակայն, անսպասելիուն առա-
ջան ներկայացրեց փակ նիստով
մնարկումներ անելու վերաբերյալ:
Նա առաջակը՝ 79 կողմ, 8 դեմ
ձայնով անցավ, եւ լրագրողները
դուս հրավիրեցին դահլիճի:

Խորհրդանք փակ նիստով մնարկեց Իրավ հայկական զորախումբ ուղարկելու խնդիրը

Այդուհի ՏԱՐԱՆ ընդառաջ

«Արդարույն» խմբակցությունը նիստ հրավիրեց մնարկումները իրենց բնորումներ, «Նման ֆարսի» մասնակցում նոյանականարմանությունը: Խոկ ֆարս է, որովհետեւ, ըստ Վիկոր Շալայիանի, Աժ կանոնակագի համաձայն փակ նիստ անցկացնելու համար նախաձեռնությունը դիմ ներկայացվել կանավարության կամ դաշտամավորին կողմից: Սակայն մինչեւ վեր այդուհի եւ դարձ չհարձավ, թե փակ նիստ անցկացնելու առաջարկ ու կողմից էր ներկայացվել, ինչ ստորագրությունները:

Վիկոր Շալայիանը առաջա-
լում էր Իրավ հայկական ջոկատ ու-
ղարկելու որումն մնարկումները
իրուականարման անել, որովհետ
հանդիպություն ետքակ լինի փա-
սակամերին եւ հայահաստակներին: Նաեւ դեկտեմբերի 27-ին տե-
սագրությունը ցուցադրել հանրային
հեռուատաստությամբ: Խորհրդանքը վերակությամբ մերժեց նրա ա-
ռաջարկը:

Ընդհանումից հետո ընդդիմու-
թյան «Արդարույն» թերը եւ նա
միացավ փակ նիստ մնարկումներին, որոն շարումակցելու մինչ
ու երեկո:

Չնայած Աժ հանձնաժողովներու-
ման մնարկումներից արդեմ հայսին
է խաղական տարբեր ուժեւ ներկա-
յացմող խմբակցությունների կարծի-
քը («Օդինաց երկիր», «Դանարդ-
սական», «ՍԱԿ»-ը, «Ժողովազա-
մակոր») նաեւ «Ազգային միարա-
նություն» ուժեւ նոյանարմանությունը (ինք), այնուամենային, մինչ ձևականա-
կան վճի կայացած գործեցին վերահսկի մօսել դիրիուումները:

Սկզբ Հանձնաժողովների «Օդինաց
երկիր» կողմ ներկայական հայանա-
կանությունը բացատց այսուս.
«Իրավ ուղարկելու խոմքը մարտ-
կան ստորագրանում չեւ չշեմք է
մասնակցի մարտական գործողու-
թյուններին, ինչու Ադրենալինի
կամ Վրաստանի դիմուումները:

Սկզբ Հանձնաժողովների «Օդինաց
երկիր» կողմ ներկայական հայանա-
կանությունը բացատց այսուս.
«Իրավ ուղարկելու խոմքը մարտ-
կան ստորագրանում չեւ չշեմք է
մասնակցի մարտական գործողու-
թյուններին, ինչու Ադրենալինի
կամ Վրաստանի դիմուումները:

Սկզբ Հանձնաժողովների «Օդինաց
երկիր» կողմ ներկայական հայանա-
կանությունը բացատց այսուս.
«Իրավ ուղարկելու խոմքը մարտ-
կան ստորագրանում չեւ չշեմք է
մասնակցի մարտական գործողու-
թյուններին, ինչու Ադրենալինի
կամ Վրաստանի դիմուումները:

Դանարդսականություն

ՀՀ ոստիկանության հասարակայնության հետ կայդի
եւ լրացրության վարչության տարբեր առեալի վեհակագի տեղեկանում են, որ դեկտեմբերի 23-ին
ոստիկանության Դիլշանի բաժին է դիմել Շամակ Ռ-ն
եւ հայսին, որ օրեւ առաջ վիճարանության մասնակ
Արմեն Ա.-ն դամակով հարվածել է մարմանակ
վնասված է դաշտառել իրեն: Ոստիկանության աշ-
խատակիցները փաստ կասկածանությունը բերան են են-
թարկել 1978 թ. օնված Արմեն Ա.-ին, կատարվում է հե-
տանություն:

Ուկտեմբերի 22-ին ոստիկանության քանատեղ-ԶԵ-
ՐՈՒՄ բաժին աշխատակիցները մարմանական վնա-
սված հասցելու կասկածանությունը բերան են են-
թարկել 1978 թ. օնված Զավեն Օ.-ին: Պարզել է, որ վեցին սկզբանության ժամանակ սուր կորուկով գործ-
ություն մարմանական վնասված է դաշտառել Արմեն Ի.-ին:

Սա հումանիտար աջակցություն է,
որ կաղում է տասաւարագույն անվանակցության հիմնարկության հիմնարկությունը: Մեր գործու-
թյունը նույն նաև «Արդարույն» եւ «Ազգային միարանույն» ընդ-
հանու առամբ 109 դաշտամա-
վորի: Խորհրդանք նախագահը,
սակայն, անսպասելիուն առա-
ջան ներկայացրեց փակ նիստով
մնարկումներ անելու վերաբերյալ:
Նա առաջակը՝ 79 կողմ, 8 դեմ
ձայնով անցավ, եւ լրագրողները
դուս հրավիրեցին դահլիճի:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մեջ չէ, այլ սկզբունքի հանդիպության մեջ չէ:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մեջ չէ, այլ սկզբունքի հանդիպության մեջ չէ:

Անկախ դաշտամավոր Ուլիս Հայ-
րանյանը նույն մասնակով մերժության մեջ չէ:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մեջ չէ, այլ սկզբունքի հանդիպության մեջ չէ:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մեջ չէ, այլ սկզբունքի հանդիպության մեջ չէ:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մեջ չէ, այլ սկզբունքի հանդիպության մեջ չէ:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մեջ չէ, այլ սկզբունքի հանդիպության մեջ չէ:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մեջ չէ, այլ սկզբունքի հանդիպության մեջ չէ:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մեջ չէ, այլ սկզբունքի հանդիպության մեջ չէ:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մեջ չէ, այլ սկզբունքի հանդիպության մեջ չէ:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մեջ չէ, այլ սկզբունքի հանդիպության մեջ չէ:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մեջ չէ, այլ սկզբունքի հանդիպության մեջ չէ:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մեջ չէ, այլ սկզբունքի հանդիպության մեջ չէ:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մեջ չէ, այլ սկզբունքի հանդիպության մեջ չէ:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մեջ չէ, այլ սկզբունքի հանդիպության մեջ չէ:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մեջ չէ, այլ սկզբունքի հանդիպության մեջ չէ:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մեջ չէ, այլ սկզբունքի հանդիպության մեջ չէ:

«Ազգի» հարցին, թե մասվարդությունը չկամ գալու կատար-
յան չկամ վասական աշխա-
րի թշնամամի են վասակակիցը, Աժ դաշտա-
ման մասնակով մերժության մե

Եգիղտսոսում եմ սկսեց
կյանքն եւ մինչեւ Դայաս-
տան զալս անդադար երա-
գել եմ զայն ավարտել հայրենինում:

40 սարեկանիս 1962-ին Եգիպտոսից հեռանալու եւ մինչեւ Լենինականում մեր նոր քնակարանը հասնելու դաշտությունը մի խանի օրերու ժամանակ ունենալունք։ Օսակ

տօղության ուժի ընդասենք: Բայց
ամեն մեկ ռողբն այնքան բացահիկ
է, որ եւ անսովոր ու տողավորիչ, որ
հնարավոր չէ մոռանալ: Ուզու են
այդ հուզումնայից աղրումներից մի
դահը առանձնացնել:

Պատմելիս կրնա շատ անհետաքրական, աննշան թվալ ընթեցողիս, իրականին մեջ՝ ժողովուսդիս բառյական ըստը թե նաև պորական վիճակի մեկ բացահայտումն է ինձ համար, անսղասելի, լրիվ խորթ, իմ գիտցած հայ մարդուն անհարիթ: Պահին, ավելի ճիշճ, խոսակցության իրական նշանակությունը դիմաց գիտակցեի ժամանակի ընթացին: Երեսի հիվանդագին չափերի

հասնող տարիներու մշասելեռում՝
ամեն գնով Դայաստանում աղթելու,
ինձ հասցել եր այնովիս հոգեվի-
ճակի, որ հայրենիին մասին որեւէ
հորի լու ընդունուած էի իրեւ վիրա-
վորան իմ անձի հանդեռ: Դայրե-
նիիս երեակայական դասկերին
վրա ամենափոքր բիծն անգամ ան-
հանդուստելի եր: Եթև կարծում, որ
ընթերցողներու համակրանքը կրնամ
շահել այս քաները գելով: Եթե
կասկածելի չերեամ էի գոհ եմ:

Մեզի ընկերակցողները մեզ առաջնորդեցին մեր նոր բնակարանը, որում շինարարությունը, ըսին, ավարտվել է ընդամենը մի օր առաջ: Բայս ալ ասֆալտապատքած էր, մատու սեւ գույնով: Ուժից գույն ափայլ չկա կարծեմ: Բնական է, եթե բնակարան մտանի, սկսանի զննել մեր նոր կացարանը: Եինք հարկանի վարդագոյն տուֆակերս շենքը նովինը դեմք էր ըլլար: Բայց տեսնուած էին, որ նորի տեսք չուներ: Եթե դաշտի դիտուածքը դիտուածք է նոր բնակարանը, չկարդացած ինձ զարդել եւ մեզի ընկերակցող դաշտախանառուին հարցի՞ այդ դատուածք հայ արհեստավորի սարտածն է: Անմիջադիմ կարուկ դաշտախան հակահարված սացած, որ շենքը մեր հարազատ հայրենի կառավարությունը կառուցել է մեզ համար. եթե դակասություններ նկատում ենք, մենք ալ մեր հերթին ծեռներս ծալած չնաշնիք, անմիջադիմ գործի անցնինք

Եւ քան մըն ալ մենի անսնը թերու-
թյումները վերացնեն, ինչ է եղելոր,
հայրենի դետուբյունը համարյա ծի
մեզի տուն էր տայիս: Ծիւս էր ասուն:
Բայց ինձ տանջող հարցը իմ հայրե-
նակին չէր հետարրուա, նոյնիսկ
երեխ մայի ծայրից էլ չէր անցնի իմ
մահողությունը: Իմ գիշցածովս ե-
ղեռնից դրեած մեր հայրենակիցնե-
րը, որոնք ցրկեցին աշխարհով մեկ,
որտան որ ալ ախտար ըլլային, գոնք
մի քան գիտեին, որ եթե մի գործ, մի
փեակ ունես, օրինակ՝ եթե արհես-
տավոր ես, դարտավոր ես լավ, ան-
ութիւն ապամ տասուիսնո, թե ոչ՝ ոչ

բայց առող դատուածը, թէ ոչ ոչ ովքի սարելու համար դատուածն չի դաշվիրի, conscience professionnelle ըսկած քան մը կար, որ է նոր հայերենով «արհեստավարժի խիղճ»։ Ի՞նչ կատ ունեին ձի՞ տուն եւ կատ առաջազրութի սարեա «բրակ» դատուածնը, որ ամեն օր մեր տեսողությունն էր վիրապութելու։ Սա իմ առաջին օրվա ժյուր առումն էր 1915 թվականն վեց շաբաթ առ առ անուն կայութեա գովա

Նախարարն պրկված հայոց ցրգան աշխարհով մեկ, եթե կարողացան իրենց չկորցնել եւ հաջողեցան իրենց հյուրընկալ Երկիրներու մեջ իրենց կյանք կազմակերպել եւ արժանանալ հյուրընկալներու հարգանին, իրենց մասնագիտական վարդեսության եւ դարձեսության ընորհիվ եր միայն։ Դեռ ես դիմի իմանայի, որ մեր համբարեղ ճարտարակեց Ալեքսանդր Թամանյանի նախագծած ամենակարեւոր կառուցներն որևէ մեկը չի կառուցվել մինչեւ Վերջ իր նախագծով եւ իր ուզածի դես, իսկ եթե այսօք Դա-

յաստան ըսկած երկիր մը կա, մա-
նավանդ իր անզուգական Երեան
մայրաքաղաքով, եւ մանավանդ իր
Կառավարական տունով եւ Օղերա-
յի շենով, որոնի մեր ազգային
հղարտություններն են իրավամբ,
դա եղել է Ալեքսանդր Թամանցան
անունով մի սուրբ ընորհիվ:

Տարիներու ընթացքին ես հասկցա, ցավ ի սիրս, որ եթե Երեան բաղադրի գլխավոր հատակագիծը, այն, ինչ որ Թամանյանն էր նախագծել, իր նախագծած կառուցները, որոնք մեյ մեկ հոււարձաններ են, եթե հայ ժողովուրդին հաճարի խորհրդանիւեր են, աղա այդ նույն կառուցները ամենախուր վկայություններն են մեր կիսատ-դոատության, մեր անբարեխողության, անլուսջության, գործ նը մինչեւ ազարտին հասցնելու մեր անկարողության: Եթե մենք չկարողանանք բռնմվել «խալուսչիկի» հիվանդութենեն, ուսեմն ոիշի խաչ խաւեն Դայաս-

ՀԱԿՈԲ ՀԱԿՈԲՅ

თენდება გენების კორტ, გუნდე, ხე-
სო ქრომანის ჩანთ ლიანიკარ მღ,
ჩამხმასთ ჸრთნ აიავარებულ
ნისი ჩეს ცი ღუავ, որ ჸრთნ ნერკა-
յაგუაბი Մუსიკაუი ցուდარებუ-
აბ չէ, ნმან է, բայց ნიკნ չէ, აჩა-
ვასის ჸრ იადაბი ლიანიკარ: Ես
ძორები, որ մե: ჩა მხ მხ ქარებს
խარხო է: ზაფინაგիნ, որ Մუსი-
კაյից ცე ტ კაցხე ჩაგრავა კი
კელიმბერ ცერტ-ანგელ ჸრ ამონ-
ქ ჩამარ, ბენიმაუ ცერადა-
რა Մუსიკა, ტეს მახაბელი, որ
ჩა ხერ խარხო ხნ: Ես ხმ, որ ტე-
ს აერთხა ხმ მახანია: ტეს ძა-
ფინაგინ აე. ჭამანია ქასტ, որ
ახსარი აცხე ას რბალკა ტ
խარება ნერი: Եს ნეკასთ ჸრ, որ
մե მხანი ქარებს ღოლოუქინ
ჯარმრთ: ჩა ტ ნებე ირ:

Այս երկար նախաքանց գուած եմ
կարծես ժամանակ շահելու հա-
նար, ուզուած եմ գրել մեր ազգին
հղարտությունը եղող երկու վար-

ցատել, բայց համարես այդ ձգումը ավելի դարձ երտաք է վերջին դարերուն: Ըրիսոններությունը, զոր հայեց ընդունել են, հայերու ստեղծագործությունը չէ: Ոչ Ըրիսոսը, երբ աղրու էր այս աշխարհի վրա, հայ էր, ոչ ալ իր աշակերտներն ու առայալները: Այսեղ է երտաք հայուն ամենակարեւոր մեկ համականիցը՝ այդ տեսակ ստեղծագործությունը հայերու կարողութենեն վեր է: Դայեց մինչեւ Իրիսոններություն ընդունելու, ժամանակակից ծեակերտունով ասած, ունեցել են «ազգային գաղափարախոսություն»: Իսկ Իրիսոններությունը ինը կատարելացնես միջազգային, ինտերնացիոնալ գաղափարախոսություն մըն էր եւ մնում է այդդես: Բայց հայեց օժ-ված են, ունին այդ կարողությունը օգսվելու ստեղծվածից: Դա էլ ամենահայկական դահն է: Երեք մի օրան գիտեին, որ ընդունեցին եւ մտիկ ըրին Ըրիսոսի առայալնե-

թը արյունի մի են, տես ինչողես
Դունի դատը օգնության կիասնի:
Եթեկ դատահական չէ այն հայտա-
ռարկությունը, որ մեր դետական գոր-
ծից ի լու աշխարհի հայտարարեց,
որ ձեր «դեմոկրատիան» ուժից է, մե-
ր՝ ուժից:

Մենի հայ եմ, մերը ուժից է: Դաս-
կացա՞լ: Ինչողես ալ որ զնահատեն
մեր նախահայերենու որոշումները,
ընդումելով Իրասոննեությունը հայե-
րը հասան մասվոր զարգացման մի
ասիդանի, երբ առաջ բաւկեց հա-
յերեն գրականություն, հայերեն գի-
րեր ումենալու կենաց-մահու հարցը:
Դամենայն դեմու «Դայոց եկեղե-
ցին» (Սաղաթիա Օռմանյան) հայ
ժողովուրդի մասվորական քարձա-
գույն ստեղծագործությունն է: Պե-
տություն չեմ կարողացել ստեղծել:
Մեր մասվոր կարողությունը այդտեղ
չի գորել, այդտեղ եթեան է զայս
մեր ժողովուրդի անչափահատու-
թյունը: Բայց Դայոց առաթելական

ՀԱԿՈԲ ՀԱԿՈԲՅԱՆ

«ՕւՆԻՇ ԶԵՋ»

Մաս երկրորդ ՄԵԼՈՒ հայերն

Մարտիրոս Սարյանը Հակոբ Հակոբյանի հետ, 1962, Երևան:

տանի վրա: Թաճանյանի նախագծած Երեանի գլխավոր հատակագիծը իր նախագծած շենթրում կատարյալ իրականացումը դիմի ըլլար, այս հիմքը, որուն վրա դիմի բարձրանար մեր նոր դետականությունը: Եթե մի օր մեր ժողովում եւ դետությունը գիտակցին, որ Թաճանյանի նախագծած կառուցաները դեմք և բերվին այն վիճակին, ինչ որ Թաճանյանի փափազն էր, կնշանակի որ մենք ժողովում ենք, հայ ժողովություն: Առաջմն խաղաթը, մեղմ ասած, ավարառության է մատնված:

Մի ուրիշ ժխուր դեմքի ալ ականատես եղա, որը չեմ մոռանալու: Կյանիս վերջավորության համոզվեցա, որ կեղծը, սուսն է իրականը: Ենթարտություն կա, բայց մարդ արարածը ստելով եւ խարենությամբ է լավ զգում: Առանց սուսի ապրիլ անկարեիլ է: Ինչ կա որ, բոլոր իրադիմաքանակում են: Բայց կարեիլ է առանց խարելու ապրիլ: Անուուս, ըստես ինքանուում է որու ճարուամբ:

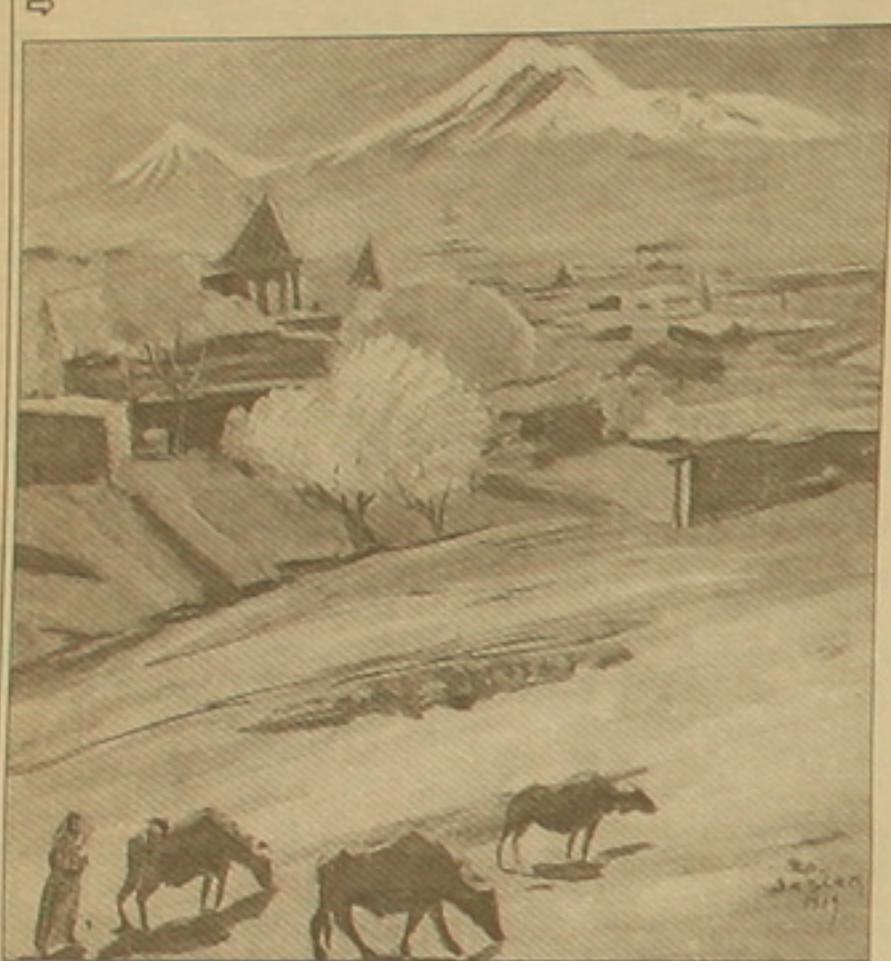
Ահավասիկ իմ ներկայության դատահած դեմքի հայրենիքում հաստատվելս տարիներ անց: Մի նշանակող, կարծեմ ամենանշանակող դղնձագործ Վարդեսի արվեստանոցում մի ճաղոնացի եկավ Մոսկվայից՝ ընդունելու համար դղնձամի գեղեցիկ սկահակ, զոր տեսել Երևանի պալատական կայսերական պալատում:

դեսներու մասին, ոչ թե դարձա-
լիս իրենց նկարչության մասին,
այլ իրեւ մեր ժողովութիւն հոկական
ներկայացնութիւններու: Ուզում են
կարենալ գիրեն ներկայացնել իրեւ
ժողովութիւն հոգին արտահայտող,
իրեւ հայ մարդու տեսակի, հայ ժո-
ղովութիւն տեսակի ամենակատարյալ
նոնուներ: Բայց ոչ է հայը, որ դարեւ
կեր աղբում է իրեւ մարդկության
նմանանին մեկ մասը, անդամը: Ու-
թեն խոսք հայոց դասմության
մասին է նախ: Այսեղ է, որ վախը
ոնչ բռնեց: Ինչ է հայենակիցնե-
րու մասին իմ գիշցածս, որտե՞ն
առավասի է: Գիտեմ, որ այս բան
ես գիտեմ: Թեմ ուզում այս հեռա-
լաւ մեր այսօրից: Մասնեցի անդրա-
դառնալ հայոց դասմության րիխ-
ուսներության հետ սկսող ժամանա-
կացքանին, որովհետեւ րիխուսներու-
թյան ընդունուած այս բան է ասում
սզգիս հոգիին եւ նկարագիրին մա-
տին: Անուուց այս իից բան գիտեմ,
այս որու բաներ կարդացել են:
Առաջազնի ծնունդեն մինչեւ րիխու-
սներությունը հայերը ինչ էին, չեմ գի-
տեր, կամ իինա այդ մասին չխոսեմ:
Հայց րիխուսներության իրեւ կրոն
նոնումիւր այս բան է ասում այսօ-
րա աղբուներու մասին, որովհե-
րու ժամանակով այս մոտ է մեզի:
Միշտ ասկում է, որ հայերը Արեւելի
և Արեմուտիշի մաս են կազմում, կա-
զող օդակ Արեւելից Արեմուտիշն: Ես
արծում եմ, որ հայերը արեւելից են
և մնուած են միշտ: Բայց՝ միշտ ճգ-
ոնաւ դեմի Արեմուտի: Ինչո՞ւ չեն ճգ-
ոնաւ դեմի Արեւելի: Դա դժվար է բա-

ուն, եւ հետ ուզեցին հայերեն քարգմանել Սուսր Գիրիք՝ Դին եւ Նոր դասակարանները, որոնք գոյություն ունեին երեւ լեզվով, երկու հասր ա- սելցամ երայերենը եւ ասուերենը, նեկը Եվոպական լեզվով՝ հունա- ցեն: Այս երեւ լեզուներից հայերը ստեղծում» են իրենց հայերեն Սուսր Գիրիք: Անավասիկ կարծեն ավագույն օրինակ մը հայերեն լեզ- վի մեջ Արեւելի եւ Արեանուտի միա- պուլման: Դանից շարունակությու- նը՝ հայ գրականությունը առաջին եղբայրին եռամցություն, ճարտարա- կանություն, քարգմանական գրա- կանության սկզբնավորումը եւ զար- գացումը մինչ օր: Շատ չանցած ե- ւանան եկավ հայկական մի ոսից ասկություն: Դայոց մտավոր կար- ության սահմանափակությունը, ո- չ մի ուրիշ կարետը դաշտա: Թիստոներությունը համամարդկա- նու ուամունք մըն էր, ծրագիր մը, որ իշեմ է տառածվի եւ ընդունվի մարդ- ության կողմէ: Ուտեմն անհրաժեշտ դեկավարություն, ոյեմ է գործա- իր իշխանություն, ոյեմ է կառուց, իշեմ է կարգ ու կանոն: Եկ իհմն- ում է եկեղեցին: Դարեր է տեսամ ոյ եկեղեցիին կառուցումը: Այսօ- քարոյիկ եկեղեցին իր Վատիկանի թիստությամբ ունի միլիոնավոր քազ- ազգ հղատակներ բոլոր ցամաքա- սահման վրա: Իսկ հայերը՝ ուր, ամամարդկայինը՝ ուր, շատ չի նոնցնում եւ հայերը դուս են դար- ում եկեղեցուց:

Նախընտեղին կծկվել մեր
ահմաններուն մեզ, այսինքն «Ազ-
ային եկեղեցի» սահմաններում, եւ
որ սահմանափակությունը դար-
ավ մեր արժանիթը: Մենք մինչեւ
օրերս «Եկեղեցիի» կողմից նկա-
ռած էին իրեւ հերձվածներ, վար-
ածներ «Եկեղեցին»: Միայն վեր-
ուրս «Տիեզերական Եկեղեցու»
ռովմի դատը նույնիսկ Դայա-
սն այցելեց եւ նույն, որ հայկա-
սն Եկեղեցին ալ Իրիսոննեական է
առաջնորդության: Թե՛ անդրադա-
պամ, թե որիան անգամներ մեր
աշմության օրհասական ժամե-
ամ մենք դիմել ենք մեր Եվրոպացի
Իրիսոնյա եղբայրներուն», քայց
ան մի խցի էլ իրեն են սվել, ո-
վիետեւ մեզ Իրիսոնյա չեն համա-
ր, իրենցից չեն համարել, եւ այս-
ու է մեր հայերու դեկավառության
ճամարտյունը, որ չեն ուզում հասկ-
ու, որ Երան մեզ չեն համարու
Իրիսոնյա»: Մենք իրենցից չենք:
Եւ չեն մի հաս «կարովիկ» ֆի-

Կեղծեցին եղել է «հայության», հայ-
ականության դաստիարակությունը: Եկեղե-
ցի շահ օպառաներ զոհվել են իրենց
ավանամի համար: Թեմ ուզուա
հաստակներու հետ գլուխ դնել՝ Իրիս-
ոնյա՞ հայ, թէ՞ հայ Իրիսոնյա: 70
արդ մի ուժից «մարդասիրական»
աղջափառություն ալ ուզեցին փա-
քթել հայերու Վահին: Փառ աս-
ումու, դրամի, բայց մեր մարմնին
ողած կոմունիստական կեղծին հո-
գ փակած է մեր մարմիններուն,
և սանեն հանի տասնամյակ դեմ
իշի ըլլա հականնեխվելու համար:
Ոմե սկսելու համար մեր երախա-
ռուն սովորեցնեին ինչ հոգեսր ա-
զանորդմեր է տվել, ինչ մշակուք է
տեղեցվել հայ Իրիսոնյաներու ջան-
ուռվ. մեր մարտարադեսությունը,
ուր գրի թարգմանությունը, հելլե-
ական մշակուքի թարգմանությու-
նը, մեր շարականները, մանրան-
ուցությունը... որ մեկը ըստ:

Մարտիրոս Մարյան. «Գարնանային օր», 1929:

որ հայեց եթե սիրում են Արեանութեղ,
նաև որովհետեւ ամենայն դեղու ու-
զում են «կրթվիլ», սորվիլ, ուզում են
ապրիլ արժանադաշտությամբ, ա-
զատ երկիր մեջ, գիտեն, որ ունին կա-
տողություններ եւ կառող են իրենցը
ստեղծել: Եվ նաճանապահն հայեց
ունին «գրոնոր»: Դայը ուզում է փոր-
ձել եւ աղացուցել, որ կարող է:

Դաշտավայրում այսօր են զարգացնելու համար պահանջվող բարեկարգությունները, որ հետին չեն: Պարզ է, որ հաջողմները ալ դիմի կարգավորելու համար պահանջվում են ոչ ուղղակի ուղղություն ու ուժություն ունենալ: Եթե ոչ է ուղղություն են:

Եկու նկարիչները, որոնց մասին ուզում են գտն, արդեն հաճաշխարհային ժանաչում ունեցող նկարիչներ են: Գորկին իրեւ ամերիկացի նկարիչ փնտրված հյուսն է աշխարհի ամենահեղինակավոր թանգառաններում եւ իր հետինակությունը տալիք տարի աճում է: Վարդես Սարյանը ժամանակակից, մանավանդ արեւմյան արվեստաբանության, եանոր է որդես նոր ժամանակներու նեծագույն ամենահեղինակային նկարիչներն մեկը եւ դաշտահական չէ, որ ինը միակ նկարիչն է Սովետական Միությունում աղբող, որ աժանացակ աշխարհի ժամանակակից ամենահեղինակավոր դաշտերասահում ցուցադրվելու՝ Փարփառմանիր կենտրոնամ: Ծիծ է, որ իր սերեագործությունները հիմնա- սարց: Իր խոսենք, որոնք հիշեվոյ են, հուզում են մանավանդ հայրենի մատավորականությունը, որը չունենալով բավական զարգացում, կրթություն, հաճախ ի վիճակի չէ այս խորանալու հարցի մը մեջ, անհրաժեշտություն ալ չի զգում. բան չկա, ասուա են, այսոյն ալ կըլլա: Հոդվածներ են գրվում, նույնիսկ ոդիսներ: Այսու եղոյանի կեղծ ֆիլմի հիմք հերոսներն մեկն եւ եւ շարունակում է իրեն հանդեղ հետարրությունը նեծնալ մանավանդ հայ նոր սերունդի նկարիչներու ցջանուած: Ոչ մի հայ նկարիչ այնոյն չի գրաւում եւ ազդու երիտասարդ հայ նկարիչներում վրա, ինչոյն Արշի Գորկին: Ես ալ ահավասիկ ուզուամ գտն Գորկին մասին, ընդունելով, որ հասկաղուս իր ստեղծագործությունները հիմնա-

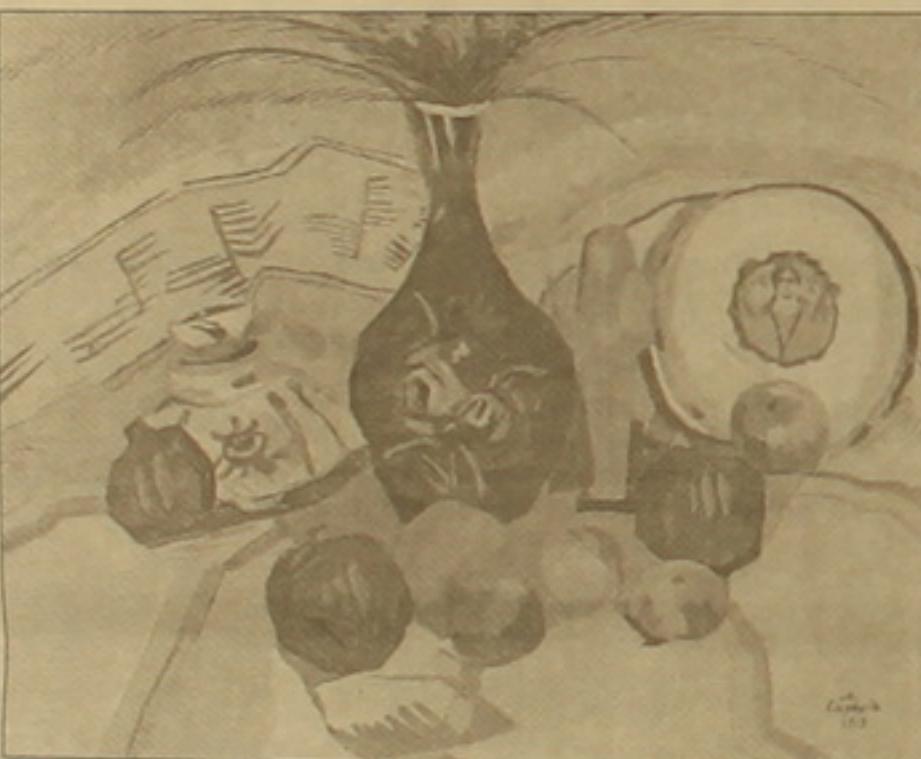
հատուկ ժամանակ չեմ հայկացուցած: Կարդացած եմ իր նամակները անզիւթենե թարգմանված, տեսած եմ մի բանի բնօրինակներ իր գործերն, եւ դիտած եմ մի բանի գիրքնու մեջ իր ստեղծագործության արտադրումները: Նաեւ ոես է խոսովվանիմ, ցավ ի սիրտ, որ գրողական արժանիներ չունիմ, կրորություն չունիմ եւ չունիմ գրելու ոճ ու, որ բոլով է տակած ուժիւներուն կազմելու սխանչելի շարադրություններ հայերեն բառերու, որոնք ինձ հիացնում են, բայց չեմ կանոնակարություն միտք կամ ըսածք, որովհետեւ այդ տեսակ գրելածեց նաեւ այս համար է գրելու նյութի ոճ մասին, երբ գրությունը ուզե կամ չուլեց, իր բառերը անզոր են: Այս դաստիարակության «Վերացական» ըսկած կարտությունը նկատ ունիմ:

Եթե գիտեր, Գորկին արվեստա-
աններու կողմից դասվո՞մ է Ըկա-
ռության հանճարներու շարժմանը: Դժ-
ախտաբար ես իր մասին գրված ու-
ղանակայությունները ինչ եմ կա-
պացել, ծավալով մեծ չեն այդ հոդ-
ածները: Բայց գրված են Գորկին
իրող, իր գործը ուստամբարանական կողմից: Արժե

ԱԵՐՆ ԵԲ ՄԱՆԱՎԱՆԴԻ: ՆՐԱԾԻ ԻՒՆ
ԾԱՐԻ ԾԱՌԻՄ ԱՃԱԾ ԾՈՒՄԵՐ ԵԲ: Այ
ՍՈՐ ԱՅԴ ԾԱՌԾ ԾԱՌԱՆԱԿՈՒՄ Է ԾՈՒ
ՂԱՎՈՐՎԵԼ:

Ոստանիկ Աղոյանի հանճարեղությունը հաստավում է ինը սկզբից երբ աշխարհեն թիսաբար այդ դատանին, զարհութելի փորձություններ անցնելի հետո, հասնում է Միացյալ Նահանգներ, արվեստի տեսնուկ վառվելով իրեն համար Վարդեսներ է փնտում, որոնք այդ տարիներում չկային Միացյալ Նահանգներում։ Ան իր ուսուցիչները գտավ հազարավոր կիլոմետրեր իրենից հեռու Եվրոպյան, եւ ահավասիկ չեմ կարծում, որ դատահականություն է, որ դատանի Ոստանիկը սկսելու համար իրեն համար իր առօղջ բնագավառը նոր ժամանակներու նկարչությունը կատարելու համար։

Եան ռահվիրան է ընտաճ ռատու-
թիչ՝ «հմբեսիոնիզմի» հայր Կլո-
յոննեն, որ զին առաջնորդելու ե-
անխուսափելիութեն դեռի իր վեր-
ին Վարդեսին՝ Վասիլի Կանոնինս-
կիին։ Այդ ժամանակ նա եր իրական
լերգինը։ Արդեն դրանից հետո ինը ը-
ստի Վարդեսի կարիք չխւմբ։ Իր
լարմետը իր մեջն էր, իր հոգին էր

Մարտիրոս Սարյան. «Լուսավոր գամմա» Խատյուրմորտ, 1913:

հիւել Երանց անումները՝ գ. Զեռսյան, Ա. Պիրեմիլյան, Փ. Բալավյան, որոնք սխանչելի գրողներ են, բայց ես դժվարանուած եմ իրենց գրածեներով դատկերացնել, թե ինչի մասին են գրում: Կարդացել եմ հուշերի դատապիկներ: Եթե ես կրկնելու եմ արդեն ըսկածները իր մասին, դա անուած եմ անծանոթ ըլլալով իր մասին կարծիքներու մեջ մասին: Նախ ասեմ, ըստ իս, որ Ուսանիկ

Մանուկ Աղոյանը հանձարեղ է, քայլ հանձար չէ: Դանձարը իր ուսուցիչներն են. իր դարագային իր առաջին ուսուցիչը, զոր ինը ընտած է, եւ վերջինը: Առաջինը Կլոդ Մոնեն՝ «հմբեսիոնիզմ» հայրը, Երկրորդ Վասիլի Կանդինսկին՝ վերացական (արստրակ) արվեստի ստեղծողը: Առաջինը Ըկարչության համար Շոր ճանադարի բացողն է, Երկրորդ՝ այդ ճանադարի ավատողը: Այդ, «Ճանադարիաշխնության» նաևնակցել են մի լանի ուրիշ մեծ վարդեսներ, ինչու չէ, նաև հանձարներ. «Պատկեր մը կը հաջորդե ուժիչ նը, իմաստություն մը կը հաջառացնե ուժիչ նը», - ինը է ասողը: Բայց այդ մասին ցաս խորանալու կարիք չկա այս փոքր հոդա Վածին մեջ, մանավանդ ընթերցողներու մեջ մասը հավանաբար հատուկ հետարքություն կրնան չումնենալ Ըկարչության հանդեպ, ավելի միշտ՝ ժամանակներու Արևոտության արդիական կոչված Ըկարչության:

Ուսանիկ Մաճով Աղյոյանը, նոր
անունով Ենթայացող Արժիլ Գոր-
կին չէր կարող հանձար օլլաւ, որով-
հետեւ իրեւ հայ չէր կարող ստեղծե-
աբսրակս մտածողությունը, քայլ
իրեւ հայ կարող էր դառնալ աբս-
րակս նկարիչ։ Ըստմ, որ նույնից ա-
ռաջ Սիրոն, Մոնղոլիանը, Մալթիզը
Մաթթան ալ հանձարեղ հետևող

Դարձեւ ժառանգած իր նախնիներն, նախահայրերն իր հետ աշխարհ եկած ողին, որը զինվ սարբում էր իր ընկեր Ակարիչներից, դաեւ, որ սկզբից իրեն դեմ էր գրգում իր շքաղաքը: Դա էր, որ Վերջապես զինվ դաշտանեց եւ սփյուց ընդունելի դառնալ իր շքաղաքին, ավելի խան ընդունելի, ընդունելի տեսակ մը իր գերազանցությունը: Դա էր իր համարակին հնայիր:

Անցնելով ըստիիս հաջորդ աս-
տիճանին, ընթերցողներուա կուտեմ
տեղեկացնել, որ արստակս Ծկա-
չությունը այդուես կոչվում է, որու-

դովուրդիս դատմությունը անակնկալ միջամտում է այս դահում: Մեր դատմության մեջ հիշվում է՝ իրենց հավատը առերևս ուսացողներ: Առերևս ուսացան, որդեսզի կարողանային դուս գան թշնամին ըջափակումնեն, մեյ մը հասնին հայրենի, ինո՞ւ արդեն իրենց վրային դեն կցցեն իրենց «մեղիք»: Ուսանալուն համենայն դեռս ընկերանում է մեղիք խավելու հովսը: Ներողություն, վերջ ի վերջ Ուսասաւան կամ Ամերիկա հաստավողը, իր երախան ամերիկան կամ ուսական դդրոց ուղարկողը ուսացող չէ հաղա ի՞նչ է: Դայրենի լրողներեն շատերից չեն լսել: «Սի հաս ինգինս գտնեն, հարսանամ, անուն համեմ, ես գիտեմ ինչ կը նեմ, առաջինը հայրենի, Դայասաւան կերպամ, սա կը նեմ, ու կը նեմ»:

Արշի Գորկիի նկարներում մեզ փնտել իր հայերեն խոսեց, որոնք մեզ հուզում եւ կաղում են իրեն հետ, հնարավոր չեն: Ուղիեցել հայերեն բառերով իր արտահայտած զգացումները հնարավոր չեն նկարել «արտարկ» նկարչությամբ: Անուած աւա հայեր, որոնք հետարկելած են Արշի Գորկիի կյանքով, գիտեն իր աղրումներու մասին, իր տանջան ներու, իր հայրենաքաղձության, իր կարուներու մասին, իր խոսելից իդապես չեն կարող «հասկնալ» Արշի Գորկիի նկարչությունը: Իր խոսերով ինքը հայ է, իսկ իր նկարչությամբ չեն կրնար ըլլալ, հակառակ որ ինքը տոհմական հայ է: Դանձին Արշի Գորկիի ոչ միայն տեսնում են իր աղրումները, այլև իր ճակատագիրը քանող «եղեռնի դարի» աւա հայրենակիցներու աղրումները, օսարտյան մեջ աղրող, օսարտյանը դժվարությամբ հարճարվող. նոր երկիր, օսար լեզու, նոր հարաբերություններ (հաճախ դաժան): Մարդիկ հիշում են իրենց կրոցքած տոնը, դարտեզը, եկեղեցին, հարազաները ախտի դժոխային ճանադրակին: Գորկիի աղրումները այսօր ալ հուզում են շատերիս, քայց նաեւ Արշի Գորկիի խոսեց հաճախ նման են կիսագիտակից Վիճակի մեջ եղող Ղելֆյան դաշտամախոսի անկաղակից զառանցանի վիճակի մեջ ըսկած խոսերում: Կարողացի իր նկարներու անմները. «Անոնք կուտեն գրավել իմ կղզիս», «Դոգեվարի», «Նշանում», «ճառախոսները», «Մորս ասեղնագործ գոգնոցը կեավայի կյանքին մեջ», «Ծովահենները», «Բարի հետմիջօրե», «Տիկին Լինին», «Լյառոց ալորի կատարն է», «Դրադուրոյի մը օրագիրը», «Մերկը», «Թրվեծ», «Մեկ տարեկան կաթնախոս», «Ծաղկայից ջրաղացին ջուրը», «Կանգառին տերւ բռ մըն է», «Ախացած սիրելիներ», «Անհասաննեմին»:

Ինչ որ է, ինչողես ուզել հասկացեմ: Կուզեմ համակրանքով իշեւ, որ ինը իրեւ խոկական հայ նաև սիրում է փշել, գումավորել իր դատամածը, մեծագույն գումանկարիչ է, փշելու հաճույքին երեխ նա չի կարող դիմադրել: Բայց ինչ որ ասու եմ, ամենափորչ չափով անգամ սպաւ չի գցում իր դարձեւության վրա: Ինչողես այստեղ չիշեւմ մեր մեկ ուժից հանձարեղ գումանկարիչ Մինասին, որի նման հմայիչ դատմողի ես չեմ դատահել: Դիւռամ ես ինչողես իր հետ դատահած քաներ դատմուած եմ: Եր բերնեն կախված հիացած լսել եմ: Ասեն մը վերջ նորից լսել եմ նույն դատմությունը գերեք ամրողությամբ նոր տարբակով, նորից հմայված: Վստահ եմ, որ ոչ մի անգամ նա չէր դատմելու իր կյանի հոււց նույն ծեսով, խանի անգամ ալ որ դատմեր (ափսոս որ չունին իր դատումներու արձանագությունները), գլուխազողներ էին, հակատացեմ: Ֆանտազիան ալ երեխ ասվածառու է: Այստեղ նաև նշեմ Մինասի մի ուժու տարօհինակությունը, որ անհասկնայի է: Ինչո՞ւ, երբ թվուած եր, թե նկարը հիանա-

28 հուլիս 1970- Այս առավոտ որոշեցի Երազն Ուժեղամցու հետ անցկացնելու: Ու եղավ իրաւաչի օր: Չափ սիրեցի այս Պարզաբան խոսակցություններ՝ գիրքը ամենի կարմիր կազմով ու տիղական ոճառված գծանկարներով էլ մի հաս հատու, և այս բախս էր, որ Եկու շաքար առաջ ձեռներեցի Սոսկվայում՝ գրողների հատուկ աշխանութում (Գրողների միության անամատոնմասիս ընորդիվ): Սիրեցի ինչժես նաև ի երգիծարան Լուկիանոս Սամոսատուն, որի փիլիսոփայող կամ այլաբնույթ աշխանությունների ռուածերն մի հաստորն էլ բախս էի ունեցել մի խանի տարի առաջ ճարելու Սոսկվայի բուկինիսական կամ խանութում: Գուցե նույնիսկ ավելի հունուն ու սիրեցի ընկալեցի Երազնի այս աշխանությունները (իհարկե, այսօրվա ներեցմանս անմիջական տպավորության):

Երազմի մասին վաղուց գիտել անուուց՝ Ելգոյնանում մեր Պրն Պողոս Գետրգյանի ասավանդած մանկավաժության դասությունից: Բայց դեռ այն ժամանակ առիթ է ունեցել բուն իսկ երազմի որեւէ երկը արդալու, թեև առանց այն էլ՝ ուսուցչու առուցով ոչ միայն հետարրություն, այլ և համակրանք էր հարուցել իմ մեջ Վերածնի մեծ հոյանիստ նկատմամբ, նաև անկությունը՝ Երան կարդալու: Ներգաղթեց տարիներ հետո միայն ունեցա առիթը, որը Երա «Գովի հիմարության» նշանավոր երգիծական երկն էր հրատարակվել ոուսեամ՝ վաս թոթի Վրա տոված բարալիկ մի իր (հիմա ֆրանսերենն էլ ունեմ Գարնիելամարտիոն մատենաւորից): Իհարկե, հասկույլով էի կարդացել հակառակ վաս տագրության, բայց դա իիչ թվաց ավելի մըրողական ճանաչելու երազմին, իսկ ուուպել եա՝ զարմացրեց առաջարանու սպածը, թե իր երազմը փաստուեն որդես մեկ գրի գրող» է մնում (այսինքն՝ հենց Գովի հիմարության» երգիծանի), Երա լուա բազմահատոր երկերը լոկ դասմաբա- ասիրական արժեք ունեն մասնագեսների ամար, ըստ որում նաև Երա «Առաջնա րուցաները» (այսինքն՝ ձեռիս այս կարմիր աստ գիրը հիմա, որ «Պարզաբն խոսակություններ» է Վերնագրվել, չգիտեմ ինչուս բուն լատիններեն վերնագիրը): Զարմանիս այս տարակուածի նաև, ու տարակուսս աստավեց ահա ձեռիս այս գրով հենց՝ ուուերեն նոր եւ լավ բարգմանություն, ա- աջարանում էլ նոր մոտեցուանով, որ անցյալ- արի 100.000 տոմանակով է հրատարակ- ել, իսկ ես հազիվ ճարեցի ու մեծ հաճու- ով կարողում եմ...

Այս նախ եւ առաջ մեծ հաճույքով է ըն-
թրցվում տրամախոսությունների այս գիր-
ք, որ ահա չորս օր կարդում էի, եւ դա ին-
չին արժանիք է արդեն: Դենց տրամախոսու-
թյան ձեւն էլ, որ չգիտես ինչու մոռացվել է
Եր ժամանակներում, ավելի գրավիչ է մա-
րդուցու արտահայտված մատերը, ավելի մա-
րդի, և ան ծանրակշռությամբ տրամախոսը, եւ բացի
ույղը՝ երազն իր այս տրամախոսությունները
որում է ոչ թե լոկ փիլիսոփայի կամ աս-
տաճարամի դեմ, ինչու ասենի Զորդանո-
ւումն (թեմբե Բրունոյի ոճն էլ գեղեցկու-
յուններ ունի տեղ-տեղ, բայց մնում է գույ
փիլիսոփայական), այլ գրում է իսկական
գեղարվեստագեց, նույնիսկ մեծ գրողի դի-
ուղականությամբ, երեակայությամբ, ա-
ռույթ ոճով ու մանականությունում իր ինքնահիմ-
ունուրով, կարծ ասած՝ կենդանի սնչով:
ամախ ստեղծում է ոտղակի գեղարվես-
տական դասկերներ՝ այս կամ այն «գործող
նծի» բերանով նկարագրված, խոսակցու-
յուններն ինքնին կենդանի են ծիծ էլ, ին-
չին մասին էլ լինեն, նույնիսկ անհատակա-
ցված բնավորություններ են ստացվում:
այց նրա իինական միտումը, իհարկե,
ոյդ խորհրդանշացված «բնավորություննե-
ր» միջոցով մատեր հայտնելը, իր հումանիս-
տական փիլիսոփայությունը մարմնավո-
րմ է, նոտատկը «դասիարակչական» է
ու էկության: Ակզրում հենց այդ նոտատկն
ունեցել է նա, եւ նույնիսկ ավելի ներ ա-
ռանով՝ խոսակցական ճակուր լատիներենի
առուցու դատանեկության համար, տրա-
մախոսությունների նյութ էլ դարձնելով հե-
տարքաւարժ ու հոգեւահ խնդիրներ: Իսկ
առաջայում, տեսնելով առաջին ուսուց-
ական գրույկի գտած ընդունելությունը,
որդեն փիլիսոփայական նոտատկվ ընդ-
պայմաններ, խորացել է այդ շահեկան ձեւը, եր-
աւ արտինների ընթացքու գրելով մոտ 60
տրամախոսությունների մի ամքող շարք, ո-
ւով կազմվել է ահա 700 էջանոց այս հոյա-
քայ գիրը:

Սակայն մի տարօրինակ Երկիմաստություն
է զգացվում կարծես նրա գրչի տակ, գրածի
նկատմամբ իր ներթին վերաբերմունի մեջ
Գրեթե միշտ ժմտում է, ասես կատակելով,
նույնիսկ դարձաղես ծաղրելով որու եր-
տուքներ, բայց միհաժանանակ խոսելով ա-
մենալուց բաների մասին, ու երեմն թվու-
մ, թե չես հասկանում՝ հումանիստ փիլիսո-
փայի ու աստվածաբանի իր տեսակեցներն ե-
հայտնուած այդդիսով, թե՝ տրամախոսության
մեջ խոսակիցների բերանով շատ բանե-
ձեռ է առնում ընդհանրացես: Իհարկե-
այդցես թվում է նիայն: Որովհետեւ նա-
զգացնում է նեզ, ուղղակի տեսնուած եւ եր-
հածախ, որ իր մտերն է արտահայտուած եւ յու-
րովի դաշտանուած, հաստառուած դյանի, եր-
տույնիսկ որու խարացած երեւութներ, ան-
միտ նախաղաշաշրութներ ծաղրի է ենթա-

իմարության» եղիծանոնվ, այլև այս, գլցե առավել եա հետարրական ու բովադակայից (գոնե այժմյան իմ տղավորությանը) գրով, որ բազում թելերով կաղվակ թե՛ իր դարաշրջանի՝ Վերածննդի, թե՛ Սինադարի հետ։ Ավելին՝ կաղված է անտառաշխարհի հետ եա, ուր «հերքանոս» մեղենիւր էլ խոր, սրազին հարգանի են ներշնուած իրեն։ օրինակ, «Բարեղաւս խնջուկ տրամախոսության մեջ, ուր ակնհայս է, նա դրականորեն իր մատերն է արտահայտուած ծայրենայր, խոսակիցներից մեկն ասում որ կցանկանար բացականչել. «Սո՞ւր Սուրածս, դադատիր Աստծուն մեզ համար»։ Դեղոյի աղազան եա թելեր են երկարում րազմյան այս բազմարովանդակ գրից, ու աղեցությունը, զարմանայի չէ, նշանակայից է եղել թե՛ իմաստային, թե՛ գրական և

Ե ավելի ու ավելի մերձենալ ու մերձեցնել իրեն, ավելի ու ավելի հարազատութեն ինսաւտավորելով Նրան՝ նույնութեա անընդիա կրկնատարբերակվող քազում ու քազում բնորոշումներով։ Այսինքն՝ մարդկային հոգու, մարդկային ճակատագրի հենց այն խոր երկփեղկածությունն է քացահայտում Ասծո առաջ, եւ ինչո՞ւ։ Վերջապես ինչ է Աղամի անեծքը կրած եւ «դարերից ի վեր մեղադրանքների բարաձգությամբ խուսանզված» Մարդու աղերսանքը, խնդրանքը, տենչը, որ իր անձը տոչորդ քախծության հրով, իր կամի բուրվառով առափում է առ Ասված։ Բարենորդությունն է Տիեզերական բարենորդություն աշխարհի եւ մարդ եւակի...»

«Կայի երեմն, Եւ ստղծեցիր, Ես չաղա-
չեցի, Եւ դու գոյացրիր... Դանդա՞նում Եմ ա-
սել, թե նա, ով գովեստով է տալիս անունը,

Կարուս ՍՈՒՐԵՆՅԱՆ | E-mail: orwqqrhg

Միջնադարից մինչեւ այսօր

Կում խոսակիցների բերանով, նրանց թիւ-կումբով քարեհոգի էլ ժողալով սակայն: Ա-վելին՝ թե երգիծական, թե հաստատական կերպով նա իր նոր, հոմանիստական, քարենորդչական, կենսալի տեսակետներն է առաջադրութ փիլիսոփայական, մանավանդաստվածարանական խնդիրներում: Ու ավելի ես՝ աստվածաբանությունը դարձնում է կյանքի գիտություն, նույնիսկ արվեստ, ջանալով ազատագրել խարցած սխոլաստիկան և սատարելու:

Բայց մշտածում եմ՝ ինչի՞ց է արոյիք այդ երկիմաստության տղավորությունը, ինչո՞ւ է այնուամենայնիվ, այդուհետև թվում առաջին հայացից: Միթե իրով երազմը «ծաղրում է ամեն ինչ բարեխաւության դիմակի տակ», ինչու մեղադրել է նրան Մարտին Լութերը: Ոչ: Լութերը ֆանատիկ էր, ու թերեւ բարենորդչական գաղափարներով հենց երազմից սերած, բայց իննը էլ յուրովի սխլասիկ էր իր ֆանատիզմով, չեր կարող հասկանալ կամ ձեւացնուած էր գուցեր, որ չի հասկանում:

Երազմի բուն նիտը, նրա հուսախոսական լայնախոնիությունը:

Եթե ավելի խոր նայես, երազմի այդ «երկիմաստությունը» նրա աշխարհայացի ընդհանուր ոլորտի համապատճեն է, վաղ գարնան նման, որ թ՛ ձմեռային մի քան ունի դեռ իր մեջ, թ՛ արդեն ամառային: Եվ որովհետեւ բնավորությամբ իսկ առաջնային է երազմի միտք, աշխույժ, կենդանի, աշխահիկ՝ նա կուտելի է միջնադարյան սխոլասիկայի հայեցողական խոսակցության հատումների շրջանակը, մատծել ու գրել է իր «գարնանային» տրամադրություններով՝ թ՛ լուսամիտ լրջությամբ, թ՛ զվարքախոնի երգիծանուվ. կենդանության ընունչ հաղորդելով նույնիսկ ամենաղղօգմատիկ, ամենավերացական դրույթներին, անմիտ նախաղաւարմությունների հետ ձաղկելով նաեւ կեղծավոր քարեղաւածությունը, ձգտելով այն դրական ներդաշնակ իդեալին, որով հուս ունի, թե կրաքանորդվի թ՛ սկզբնական մարդությունից շեղված, արտավորված եկեղեցին, թե հասարակության կյանքն ընդհանրաբես:

ոռևներով, այս եօնից օգտվել են մեծ գրութեր ու փիլիսոփաներ: Ու այսօր էլ, չորս կես դար հետո, ահա կարդում եմ հաճովով Շատ կուզեի երազմի ուրիշ երկեր էլ կադարձ...

Բայց զարմանայի է: Անդրադարձա, որ բազմից տպավորություններիս մասին երացած մի խանի էջը գրելիս մտիր խորհում հաջախ մեր Նարեկացին Երաժշկեանում: Ի կիսատիսուր, կիսաժղում դեմքը: Իրարի հեռու այդ երկու դեմքերի՝ Երազմի և Նարեկացու միջեւ զգում եմ մի հանգումություն ուղղում եմ զոնե ուրվագծորեն հստակեցնել ինձ համար: Դանգիս չի տալիս Նարեկացու այդ կիսատիսուր, կիսաժղում դեմքը...

ԱՌ, այս, երկվությունն է դարձալ: Միտ են զայխ «Մայան»-ից այն մեջքերամն ըլ, որ արել էի Մարտակի հետ իմ երկխոսություն-եստում, Նարեկացու մասին խոս լիս: Եվ այս տղթերը նախ. «Դեմքով ժողով եւ մտով խոցված. երեսը ծիծղուն եւ աչ արտասվագին... արեւեր երկու՝ երկու կո

մերից, նեկը խավարի եւ մյուսը կիզման
Դէ, սա մարդկային հոգու, մարդկային ծա-
կատարի ավելի խոր երկվությունն է, երե-
փեղկվածությունը, որ հոգում է Նարեկա-
ցուն եւ նրա խոսեն ուղղում առ Աստված: Կո-
մի ուրիշ առումով երկվություն էլ, սակայ-
որի մեջ տեսնում եմ հանգունությունը երա-
մի եւ Նարեկացու միջեւ: Նույնիսկ վաճա-
կան էլ է Նարեկացին, հոգետրական, եկե-
ղեցու ծոցում հենց, այն էլ խոր Միջնադա-
րում, բայց նրա «Մայշան»-ում հազիվ թ-
զգացվում է նրա այդ հանգամանքը դաւու-
նական եկեղեցու մեջ, նրա խոսը, նրա բա-
րեղաւությունն էլ կանոնական ծիսակա-
տարություններից անդին է: Թեմբե նրա հա-
մար ես, անօուտ, օրինակը Սուրբ Գիրին ե-
նա էլ ուռափում է դրաման, իր ոլորտն ե-
աստվածաբանությունն է փասորեն, եւ սա-
կայն Մարդն է նրա բուն խնդիրը, մարդկային

Ժակատագիրն է նրան հուզում, մշահողությունը ևս եռթյան. Եւ դա, կարելի է ասել, մարդաբանական ասվածքաբանության ոլորտ է Նարեկացին չի երգիծում երբեք, այլ ողբերգում է, բանաստեղծելով զայ իր հզոր նարեկական խառնվածի, այնան հզոր, որ նրա նարեգությունը, ասես երգեհոնային հնչողությամբ ծավալվելով անընդհատ, վիրխարիանում, լեռնանում, կերպավորվում է մըտքասակ բանաստեղծա-փիլիսոփայական է ողիկականությամբ: Իր հոգու մեջ Սարդուան անձնավորած՝ «ի խորց սրտից» ժայթեցնում է շարունակ, անհատնում կրկնատարբերակումների կօռույթով ու զգայացունեցողակերներով, կուտակ առ կուտակ, մարդկային «մեղեթի» ամբողջ հրաւեկ լավան ու սեւ մոխիրը Ասծո առաջ, որին մեծարութացում, աղոթում, աղերսաբանում, դադասում է, «իր սրտի ողբածայն հառաջանների աղաղակը... իր անձը տոչորող թախության իրի վրա դնելով՝ իր կամի բուրվառով առափում է» անդադար, եւ որին ջանուա

հավատալով, թե կաս, եւ եթե նույնիսկ նա յոթնաղատիկ անգամ հանցանելով վարակված լինի... արդյոյ ենք չէ՞ դարձյալ»: Ու նաեւ, «Ամենակալիդ առատության աչին ինչ են որ մեղեթի կուսելը ողջ ժիեզերի... Զո ամենազոր ու ամենահինար կարողությունը իմ հանցանելութը բավելու համար ժամանակի տեսք չունի բոլորովին, - ո՞չ ակնթարթի, ո՞չ բռուցիկ ակնարկի տեսդության, ո՞չ կայծակնային կարճատեւ նայվածի, ո՞չ ամենափոփոք ուշացման, ո՞չ փութազնաց ոչի խալափոխի, ո՞չ կանգունաչափ բարձրությունից կաթիլի անկման, ո՞չ մտնով բաշված մի գծի, ո՞չ լուսի արագության, ո՞չ ընչառության չափ միջոցի...»: Ու ավելին նաեւ՝ «զի եթե զա մեր գործերի դատես ու կորցնես մեզ՝ չի դակասի ին փառը, բանի որ իրավունք ունես դու, իսկ եթե գտնես մեզ՝ կրածրանաս այնին, որին վայել է ին մեծությանը»: Ու նամանականդ նաեւ՝ «զի ճշմարտացես մեծ է ավելի այն գորությունը, որ հնացածը նորոգում է դարձյալ իր առաջին դայձառությամբ, բան թե այն ուժը, որ ոչինչից է ստեղծագործում»:

Նարեկացին դեռ խոր Միջնադարում վառել է դոգմաներից վեր մարդուն կարետելու, աշխարհի եւ մարդկային ծակատագրի բարենորոգումը տենչալու հումանիստական ջահը: Եվ այդ ջահը միջնադարյան աղօանուղում ինձ թվում է ավելի վսեմ, ավելի խորհրդագրու: Ոչ թե որովհետեւ հայ է նա, եւ նմանը չունեցող իր Վիթխարի «Մաս-սյան»-ը գրել է ինձ հարազա հայոց լեզվով: Այլ որովհետեւ նա ավելին է, քան հայը, ավելին, քան որեւէ ուրիշ ազգի մարդ, ավելին, քան որեւէ առանձին մարդ էակ: Իր «ի խորոց սրտից» բարձրացող ժիշանական խոսիով, աշխարհի եւ մարդու ժիզգերական բարենորոգման աղերսանելով, տենչով եւ նոյնիսկ հախուտն դահանջով՝ նա Դամանարդն է, որ ձգտում է աստվածայնանալ եւ աստվածայնությունն էլ մարդկայնացնել գերազական ներդաշնակության իր հոեալով:

Բանաստեղծական հզոր ուսումնիա: Կիսաժողովում է Նարեկացու դեմքը: Անոնց թե հավատով է Վերջնայում իր խոսքը, բայց իր այդ կիսաժողովի խորհում տարակույսի մի նույլ եա չկա՞: Իր «ողբերգության» ընդերքում իմաստունի գոնե մի թերեւ ժիշտաժողիս իրոնիա չի երեսում արդյո՞ւ: Ինչուսի՞ խոս դիմի ժայթեր արդյո՞ւ իր ՄՏՀ խորի՞ց այսօր, տասը դար հետո, ոչ թե բարենորդված, այլ ավելի ահավոր մեղիերի մեջ խրված այս աշխարհում, հաճայն աշխարհում, որ չխնայեց այն ժողովրդին անզամ, որի ծոցուած եր լուս աշխարհ եկել իմը, չխնայեց այն վանին անզամ, ուր երկնեւ եր իր հետանական խոսքն:

Ի՞նչ դիմի ասեր մեծ հումանիստ Երազըն էլ, եթե իր հումանիստական ուսուցիչայով երազած ներդաշնակ Եվրոպայի փոխարեն մեր դարում տեսներ երկիցս ամենազարհութելի դժոխութի վերածված ու հետզիետե ավելի անքարոյականացող Եվրոպան:

Ուսո՞ղիա: Բայց կարո՞ղ է մարդկությունն ապրել առանց ուսո՞ղիայի...

to F-ing

Արշակունյաց պատճեններ

րուն առաջիններուն հետ չէվոլյուցիան աշխարհում, կիմա Միացյալ Նահանգներ, Ռուսաստան այս 2 միլիոնին զարդարություն կը անու-
նով կոչեմ:

Հայ հեռացա Գորկիեն, քայց չեմ
մողոցա: Այստեղ է ահավասիկ, եթ
եթեան է զախս Գորկիի իհական
կաղը իր հայրենակիցներու հետ,
հայ ժողովուրդի դատմության հետ,
սփյուռք կոչված հայության հետ: Ա-
կամա իր հայութեննեն հեռացած,
գիշակցուեն կամ անգիտակցուեն
իր հայությունը ուսացած, դեղի կո-
րուազ զնացող ժողովուրդին որբե-
գության երգիչն է իմը: Արշիլ Գոր-
կին հայության մեծամասնությունը
կազմող եւ կորսվելու դատապար-
րիներ ալ արտահայտօլ սա անդ ո-
ւեց կամ տղավորություններ, ինչ ո-
ւես ունեցել եմ այդ նկարեն, չեմ գի-
տեր, համենայն դեղու տեղյակ չեմ
Այդ նկարը կատ չումի իր սկսած ե-
ր իր հանճարին լրումին հասցնող
նկարչության հետ: Ծեղում մըն է,
քայց Գորկին իր ընտրած ճամփա-
յին ծեղուող չէ: Նա իր նկարչական
համոզումներուն համար դատրաս-
է կյանքը վրա տալու: Նա տեսէ Ե-
հասնի իր նղատակին: Եվ սակայն
նա նկարեց մի նկար (մի բանի տա-

լեթ ունիմ հոգեվեղութողի մը, ին
գերանի մը օգնության: Ինչ որ է
համենայն դեղս չունիմ օգնական
Պիտի խոսեմ այդ նկարի մասին, ո
քացանիկ է Արշի Գորկիին սեղ-
ծագործություններուն մեջ: Եթե ու-
րիշներ ալ արտահայտել են նոյն մ-
թեր կամ տղավորություններ, ինչ որ
ես ունեցել եմ այդ նկարեն, չեմ գի-
տե՛, համենայն դեղս տեղյակ չեմ:
Այդ նկարը կառ չունի իր սկսած եւ
իր հանճարին լրումին հասցնող
նկարչության հետ: Ծեղում մըն է,
քայլ Գորկին իր ընտրած ճանփա-
յեն ժեղուող չէ: Նա իր նկարչական
համոզումներուն համար դաշտաւաս
է կյանքը վրա տալու: Նա տեթև է
հասնի իր նղարակին: Եվ սակայն
նա նկարեց մի նկար (մի բանի տա-

Արշիլ Գորկի. «Նկարիչը Եւ իր մայրը», 1926-29թթ.

Ված ժողովուրդին ամենախսկական, հարազա ներկայացուցիչն է, ներ հանճարեղ արվեստագետը: Ի նկարչությունը սփյուտում մեռնող հայ ժողովուրդի կարաղի երգն է՝ հնչդես իր ծնող ժողովուրդը օսարության մեջ դատաղարտված է կորսի, բայց կորչելուց առաջ իրենցի մի քան է բողնում մարդկության. օսար հորի վրա հայու հաջողությունը, հերոսությունն ու մահցուն ժամանակ են զայիս: Դարերու ընթացին ի՞չ հարստություն եւ արժեներ են ստեղծել հայերը, որոնք ժառանգ են մնացել օսարին: Ես Արշի Գորկիի նկարչության մասին չեմ խոսելու, ավելի ճիշճը՝ Վերլու ծելու, դա, գտնում եմ, որ անհնար է ոռովիետեւ մեկ նախադասությամբ անկարեի և ոչ միայն իր ստեղծագործությունը, այլեւ որեւ «արսրակ» նկարիչի, սկսելով հանճարեղ Կանդինսկիին գործեն: «Արսրակ» նկարչության բովանդակությունը դարձ է, նոյատակը՝ ստեղծե «գեղեցկություն»: Որմեսզի միտի դարձ ըլլա, «արսրակ» նկարչությունը ինծի ներկայանուած է իրեն մի գեղեցիկ, երեւից եղած ամենագեղեցիկ կին, որ մեզ կարող հնայի եւ գժվեցնել, բայց այդ գեղեցիկ կինը իսկ եւ համ է: Առուս, մի դատասխան կա, կարուս լսել: «Ի՞նչ է, գեղեցկություն բավական չէ»:

Ասս առ բարը տու դաշույն է. Եա
չի ասել, ու էի իհօ էլ որ լինի, հայ
ազգին ամենամոտ ազգը ախտա-
ներն են: Եթի, ճիշտ է ասում, 60 տարի
չկարողացան ախտաները հայ
դարձնել: Էլ Սիրի ախորել, էլ «ախ-
տար» ըստը, չմոռնամ հետ եկողնե-

Աղյուսակ սովորական եղած իր սիրելի մայրը բոցը հետ հանձնելե վեր Դայաստանի հողին, զախս է մի ող երկիր, որ ոչ մի կառ ունի իր՝ մինչ այդ աղրած երկիրներուն հետ։ Ամեն ինչ օտար է, թե՛ւ տեսած է կյանքի դժվարություններ, թե՛ւ շատ անգամ աղբն սփյակ է մահվան հետ բայց իմաս «աղահովության ծեց դեմք է որ իր գոյությունը դաշտանի»։ Երկիրը հարուս է, հզոր եւ «զարգացած» եւ զարգացող, բայց իր աղագան անորու է։ Մն է տանելու նոր կյանք զին։ Եկ մինչեւ կյանքին վերջը Գորկին չէ ունեցած հանգիս կյանք մը՝ նյութական ու մարդկային հարաբերություններուն դժվարություններ, իր արվեստին մեզ իր նոյատակներուն հասնելու համար դաժան դայլա ինի իր հետ, հոգաղաքին հետ։ Եղել է ժամանակ, երբ Գորկին հայտարարել է, որ դաշտաս է 25 դոլարի դիմաց զիջելու իր արվեստանոցում գտնվող ունել նկար, որոն այսօր գնահատվում են միլիոնավոր դրամներով։ Միայն 1945 թվին գրում է, որ հասել է նյութական աղահովության։ Դը Կոմինգը ասում է, որ մենք եպոդայից եկած նորեկներու, ավելի դաշտանված ըլլալու համար, փոխեցինք մեր անունները, տեղացիներու աշխին դակաս կասկածելի ըլլալու համար։ Գորկին հաճախ զգացած դեմք է որ ըլլա իր մինակությունը, իր անօգնականությունը։ Անավասիկ իրեւ արդյունի այս հոգեկան վիճակներու են մտածումնեմ, որ Գորկին ուզեցել է նկարել այդ նկարը։ Ուսադրության, օգնության դաշտանության կարիք ունի Գորկի։ Մարդկանց մեծ մասին հատուկ մի վիճակ։ Ես այսուս եմ բացարար կամ այսուս եմ մտածում այդ նկարի ստեղծման դաշտառը։ Նա մանուկ է, որ ուզում է իր մորը փեշին կողնիւ, նա մորը դաշտանության կարիք ունի։ Կա եա մի կարեւոր հանգաման, որ դեմք ունի բացարար դաշտանության։ Ինչո՞ւ Գորկին, որում համար բնակ դժվար չէր լուսանկար մինչեւ վերջ ընդունել իրեւ մեկնակետ, չէր կարող կատարել ավարտել նկարը։ Նկարին «ավարտված» մասերը գեագրության, գույներու առումով անթերի

Արշի Գորկի. «Յօետորներ», 1947:

Են, նկարը կատարյալ է Եւ ամբող
ջական: Մշակողության հակասու-
թյուններ չկան. արվեստագեցը ա-
զառությ չի վարվում լուսանկար-
իես, չի ուզում որեւէ ծետվ դահե-
այն, որ հենց լուսանկարից է ար-
նկարը, Եւ այստեղ է առեղեկած, ո-
ւս ուզում եմ դարձել: Ինչո՞ւ նկա-
րիչը ամբողջ մարմինի մասեր-
նկարել «իրական» լուսանկարի ի-
րականությամբ, քայլ ծեռուեց ծած-
կել է սովորակ բիծով, որ քաց-
նկարին ընդհանուր ներդաշնակու-
թյունը խաթարելուց, ուժից դեր չու-
նի նկարին մեջ: Ինչո՞ւ այս «ազգ-
սիհան» նկարին հանդեմ: Նկարին
հանդեմ է, թէ կաթում եմ, իրեւ-
նական հանդեմ է այդ «ազեսիհան»: Պա-
ճախ դաշտահում է, որ մարդ հուսա-

Մատուցություն

ՏԵՂԵԿԱՅՆՈՒՄ Է ՀՀ ԿԱՊԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԱՌԵՆԹԵՐ ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՈՒՅՔԻ ԿԱՊԱՎԱՐՄԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹՅՈՒՆԸ

Հայարարություն

ՀՀ կառավարության առջնօրեր դեմքան գույքի կառավարման վարչությունը հրավիրում է աճուրդի, որը տեղի կունենա 2005թ. փետրվարի 4-ին ժամը 12:00-ին
«Աճուրդի կենտրոն» դեմքան ոչ առևտային կազմակերպությունում,
հասցե՝ բ.Երևան, Նորի 1-ին զանգվ. 95/96/9այի 4/
ՎԱԲՈՎԿՈՒՄ Են

ՀՀ կառավարության 23.09.04թ. թիվ 1490-Ն որոշմամբ մասնավորեցվող Ենթիկոյալ գույք բաժնեշիրական ընկերությունների դեմքան սեփական սեփականությունը հանդիսացնում բաժնետոմսերը

N	Ընկերության անվանումը	Հասցեն	Անշարժ գույքի սեփականության (օգտագործման) իրավունի գրանցման ա/թ., վկայականի համարը	Ընդհանուր բաժնետոմսերի բանակը * (համ)	Մեկ բաժնետոմսի անվանական արժեքը* (դրամ)	Մեկ բաժնետոմսի անվանական բանակը* (դրամ)	Դեմքան բաժնետոմսերի				Ընկերության դրամական բյուջեը (դրամ)
							բաժնետոմս	բանակը (%)	հանակը *	գնահաված արժեք (դրամ)	վաճառի մեխանիկային գինը (դրամ)
1	«Ամի-Մուս» ՓԲԸ	բ.Երևան, Ֆուշիկի 27	11.11.03թ., 1642139	180	1000	12	80	144	10901000	2725000	առ 01.04.2004թ. 350000, այս թվով ՀՀ դեպարտա- մենտը գնում է 1000, անձնական աշխատանքի գում 240000, առևտական կետությունի գում 7000, ողապահու- թյան գում 102000
2	«Ամի-Կոն» ՓԲԸ	բ.Երևան, Ֆուշիկի 27	05.04.04թ., 1126977	1050	100	8	80	840	13723000	3431000	առ 01.04.2004թ. 7000, այս թվով ընթացիկ դրամական բյուջեի գում 7000 **

Ընկերությունների գնահանական ակտիվները (առ 01.04.2004թ.)

N	Անվանումը	Քանակը (համ)	Զբաղ. մակերեսը (համ.մետր)	Գնահանական մեծությունները (դրամ)	Ծանոթություն
---	-----------	--------------	---------------------------	----------------------------------	--------------

«Ամի-Մուս» ՓԲԸ

1	Ծննդեր	1	1456.7	8003692	N1 մասնաշենքի VI-րդ հարկ
2	Արտ. սնս. գույք, գործիք և այլն	104	-	5677596	
3	Ծննդեր ակտիվներ	-	-	295000	
	Ընդամենը	105	1456.7	13976288	

«Ամի-Կոն» ՓԲԸ

1	Ծննդեր	1	728	15886105	N1 մասնաշենքի X-րդ հարկ
2	Մեմնանելու և սարավության մեջնական դեմք	23	-	748781	
3	Արտ. սնս. գույք, գործիք և այլն	55	-	413737	
4	Ծննդեր ակտիվներ	-	-	112000	
	Ընդամենը	79	728	17160623	

Անուղղ կանցկացվի դասական (գիտ ակերագման) եղանակով:

Անուղղ կանցկացվի «Աճուրդի կենտրոն» դեմքան ոչ առևտային կազմակերպությունով,

հասցե՝ բ.Երևան, Նորի 1-ին զանգվ. 95/96 /այի 4/, ժամը 12:00-ին:

Աճուրդի կառավարության հիմնական մասնակցության ստրեսները կամ նուած կողմից լիազորված անձին:

Աճուրդի մասնակցությունը համարվում է անձին բնույթի մասնակցության մեջ մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցությունը համարվում է անձին բնույթի մասնակցության մեջ մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

Աճուրդի մասնակցության համարվում է անձին բնույթի մասնակցության գումարությունը անձին:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՐԱՄԱՆԱԿԱՅԻՆ ԾԱՌԱԴՈՒՄ

Երևանի Նոր Նորի 5-րդ միկրոշրջանի N17 շենքի 115.2 հանգիւթեան ու բնակելի տարածքի մրցույթով օտարման մասին

Առաջնորդությունը՝ ՀՀ կառավարության 2004թ.-ի ստորագրությամբ 23-ի թիվ 1490-Ն որոշմամբ, ՀՀ կառավարության աղյօթ դժուական գործի կառավարական վարչության -Անդր. Յօհանն. ՊՈՂԱԿ հրահում է մասնակցություն Երևանի Նոր Նորի 5-րդ միկրոշրջանի N17 շենքի 115.2 հանգիւթեան ու բնակելի տարածքի օտարման բաց մրցույթի:

1. ԸՆԴՀԱՅՈՒՄ ՏԵՂԵԿԱՊՐՈՎՈՒՄԸ

Ուժում Նոր Նորի 5-րդ միկրոշրջանի N17 հանգիւթեան ու բնակելի տարածքի մրցույթով օտարման մասին	
1.1.	Նոր Նորի 5-րդ միկրոշրջանի N17 հանգիւթեան ու բնակելի տարածքի մրցույթով օտարման մասին
1.2.	N1490-Ն, 23.09.04թ.
1.3.	115.2
1.4.	N1803210, 05.11.03թ..
1.5.	3881.5

2. Այլ տեղեկություններ լուր վեճարելու

Այս է կայ նույն ու բնակելի տարածք նույն վեճարելու վեճարության վահանական տարրածություն և անուած գործ կամ անհամար իրավունքի գործառնության (N0039458, 04.02.04):

3. ՄՐՑՈՒՅԹԻ ԲԱՆԱԿՑԵՑՈՒՄ ՊՄԱՋԱԾՈՒՅԹ

3.1. Մրցույթի բանակցումը իրավունքում այն ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձնություն, հոգիս նույն համապատասխան գործի վեճարելու և մասնակցության վեճար համար:

3.1.1. կետեր և 3.3 կետում նշված անձնություն նշանակություն ունի այս դրա համար:

3.1.2. մրցույթի հայտնությունը ուղարկություն ունի այս դրա համար:

3.1.3. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.4. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.5. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.6. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.7. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.8. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.9. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.10. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.11. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.12. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.13. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.14. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.15. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.16. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.17. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.18. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.19. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.20. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.21. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.22. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.23. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.24. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.25. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.26. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.27. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.28. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.29. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.30. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.31. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.32. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.33. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.34. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.35. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.36. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.37. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.38. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.39. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.40. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.41. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.42. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.43. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.44. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.45. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.46. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.47. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.48. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.49. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.50. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.51. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.52. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.53. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.54. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.55. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.56. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.57. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.58. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.59. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.60. մրցույթի հայտնությունը ուղարկությունը ունի այս դրա համար:

3.1.61. մրցույթի հայտնությունը ու

Քառասուն օրերի Հեռվից ■ ԱՆԻ ՄԻՐԵԶԱՅԱԼՄԱՆ «Ի՞շ ՓԼՏՐԵՑԵՔ ՄՊՐՈՎԵՐԻ ՄԵԶ»

«Այն ծանմուղդ ինքնած,
որ եկալ ու անցավ...»

Բազով իր ամենիների հետ նա ծագաբերեց նաև առաջակարար երկուստրյան վարել հեռատափահանդի հետ՝ երկուստրյան մարտենի լեզվի, երկու դաշնուրյան, մեր մեծերի բողած ժառանգության, ազգային մնացում արժեների և դրանց նոր արժեներ ավելացնելու հրամայականի մասին: Այս երկուստրյանը նոր սերնդի համար դաշնուրյան դիմի բացեր դիմում ու նոր դաշնամանի մասնությունը նոր արժեներ ավելացնելու հրամայականի մասին:

Ու ինձա հրամատչից հարաստում օր անց երկուստրյանը մեզ համար դառնում է մեր մտումների, մեր պահուածանի բարձրածայնությունը, մուռ Սիրիային դաշնուրյանը մեր մուտքանությունը ու առաջարկած ուղարկության արագագումը:

«Ծուռ թե ոսդի՞՝
Ես զնում եմ դեռի Բարին»

Իր գույքան ու հասարակական գործունության հոմներու այլեւ վասակակի ծիրանին ուած այդ բարի մարդու բաշտապության զգացուած երթու յուզեց այդեւ, եւ իրեն միշտ բվու եր, թե Աստված իրեն հազար արական բարեկան է խոսսացեց: Իր գլուխ հազար վարդ կուտակեց տրինի շարացնելով՝ Կոկմանան, սիր: Մի դայախա, միշտ ժողովում ու իր անհոգ, որ ուրեմն մեր համար ծանություն չդադարան: Ու նոր այդ հմայիշ կերպար՝ սիրելի ու տարածում, հիշողության անքանական մաս դարձավ բոլոր նախանական ու պահանջանական ուղարկության մասին: Այս դայախան ու պահանջանական ուղարկության մասին:

«Մի տար տափի տառ եւ՝
Մասն մեջ հոյս ու մոնու»

Եր կանը տառակ, ասաց՝ «Լոյս ի-
ջակ մեր աշտիմ»: Դեռ իր նախն-

ների տորված, ջնջված ունահեցեց ունենալու ցավազն եւկը ծնվեց:

«ՄԵԶ աճանագործում ճակատագիր,
ՄԵԶ աճանացուու վայրագույրում.
Անա ոչ շիշիմ, ոչ հաւ, ոչ գեր,
Եւ, տական, վամ մի դասմա-
րյում»:

Ու հետ հարցականը քատոց ուր-
եթի «ՈՎ կաս ինձ ժամանաշող
դաշտնական առավունի»:

Այս կանչով, այս երազով, նախնի-
ների հանցեր խնարհուան նկա-
րանանց իրացնելով՝ Կոկմանան,
սիր: Մի դայախա, միշտ ժողովում ու պահանջանական ուղարկության մուտքան ու իր անհոգ, որ ուրեմն մեր համար ծանություն չդադարան: Ու նոր այդ հմայիշ նախանական է, ավելի հսակ ու ծօմարիս:

Այլեւս բազում տիտղոսների
տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

«Մի տար տափի տառ եւ՝
Մասն մեջ հոյս ու մոնու»

Ազնիկ աղորմաների այդ անհատ
կարողացական մեր ազգային արժենե-

րի վրա մեկիկ-մեկիկ դասել ու կուտա-
կել իր ստեղծածը, կարողացակ այս
ուր երկի մշակույթի նորածն ասն
դաշտն մեր նորվի մասած-հիլած
իր արած: Իր որոնուի մեջ միշտ հաջո-
ղուկ նա մեր հայացքը դարձեց ան-
ցային ու մեզ տրամադրեց գալիքին
նայել այդ տակվերների համարու-
ուով, բանջ այդ երկուսի զուգահե-
տուած մեջ դեռի գալիք ճանադարին
ավելի հաստատում է, ավելի հսակ
ու ծօմարիս:

Այլեւս բազում տիտղոսների
տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն ծեռու բերած այդ տաղա-
դավոր անհատը մասնացել է նույն
համեստ մարդը՝ հեռու իր անծո
ու արածը ցուցաբերելուց ու այլ
առաջարկություններից:

Այլեւս բազում տիտղոսների

տեր, այլեւս ճանաչում ու բարի
անուն

Այսրուսսաց

ՈՌՄԱՆ ԲԵՐԵԳՈՎԱԿԻՒՀ. «ԵՍ ԴԵՌ ԿՎԵՐԱԴԱՐՆԱՄ ԻՎԱԲԱԿԱՆ»

Ամօած մրցաշաբաթ անհաջող դասավորվեց Հայաստանի ազգային հավաքականի և Մոռկավայի «Դիմամոյի» դարտասադահ Ուժման Բերեղովուկու համար. Դեռևս մրցաշաբաթ առաջին կետում նա հաջողությամբ դաշտանում է դիմամոյակամների դարտաց հանդիսանալով թիմի հիմնական դարտասադահը. Սակայն ամօած ճակատագիրը նոր հետ չափակ խաղաց. մօքի ծանր վանական ստիլով ստիլով Բերեղովուկու իր ակումբականութիւն և Հայաստանի հավաքականի եղանակին հետևել հեռուսացուցու։ Ուժման Անդիմիկ ըստացի հայտ խաչել նոր ֆուլքարային գործունեության վեհ գտնելով, ու մօած ճակատի հետ դմկաւ է լիկ վերականգնել։ «Աղորս-Ժամանակ» բրակից հարցագույց է ունեցել Ուժման Բերեղովուկու հետ, որի անուուց կիետարի նաև մեր ընթերցողներին։

- Ուժման, ինչպես եւ զգում ձեզ այժմ։

- Ամեակուսի ընթացուում ինձ հաջողվեց ամրոջովին աղամին-վել հազարեա հանդիմոն վնասվածից միջողնաւարային ճողվածից։ Դարկ եղակ այցելել թօւկական աւրեր հաստատուուներ, ուրեմ թօւկակու փորձու է ինձ լուծել իմ դրությու։ Բուժել եմ եւ մօածական հույսալում, ու Դիկովի կենսուում։ Այժմ ինձ լավ եմ զգում։ ճիշտ է, որ մեսայի ճակատը չկրկնվել, սիմված եմ դարերարա կատարել հասուկ վարդություների մի ամրոց համար։

- Կնասվածի դաշտառու աւրեր կարծիներ է ծնեաւ կարծինու մուտքու «Դիմամոյու» ու հետազա գործունեության վերաբերյալ։

- Ակումբի հետ եկու տակա դայմանագիր ունեմ, եւ թիմի դայմանեն ինձ բավարար են։ Երազու եմ նախակի դես դաշտառու «Դիմամոյի» դարտաց ու առաջնությունու։ Խոկ արժանի եմ դրան, թէ ոչ, այդ հարցին դեմ է դասախանի մարզից։ Կարծու եմ առաջին հավաքից հետ առ քանակի։

- Ուսեմն, «Կոյսյա Սովետով» տեղափոխվելու մասին խոսակցություններն անհիշու են։

- Անձամբ ու այդ մասին ոչինչ չեմ լսել, ու ինձ հետ այդ հարցու ոչ չի բանակցել։

- Ժամանակին մեծ ցանկություն ունեի արտերկի մեկնեու։ Այժմ օման ցանկություն չկա։

- Երման արդեն օսաւելուացիներն իւնի են մեծ ոնց զայի, ինչի հետանու մեր եկրի առաջնության մակարակը առ չի տարելու, ասեմ, ֆրանսիականից։ Դա այսուցեց նաև ԲԿԱ-Ը վասահեն հաղեցն իւնի հաղեցն։ Եթե իւնի հաղեցն ունի լեզուկին։ Մի ամսի հանդիմումներու նա դրեց թիմին վերահանու։

- Մամամ ցանկություն է առաջին համար ու այդ մասին ոչինչ չի բանակցել։

- Ժամանակին մեծ ցանկություն ունեի արտերկի մեկնեու։ Այժմ օման ցանկություն չկա։

- Երման արդեն օսաւելուացիներն իւնի են մեծ ոնց զայի, ինչի հետանու մեր եկրի առաջնության մակարակը առ չի տարելու, ասեմ, ֆրանսիականից։ Դա այսուցեց նաև ԲԿԱ-Ը վասահեն հաղեցն իւնի հաղեցն։ Եթե իւնի հաղեցն ունի լեզուկին։ Մի ամսի հանդիմումներու նա դրեց թիմին վերահանու։

- Մամամ ցանկություն է առաջին համար ու այդ մասին ոչինչ չի բանակցել։

- Ժամանակին մեծ ցանկություն ունեի արտերկի մեկնեու։ Այժմ օման ցանկություն չկա։

- Երման արդեն օսաւելուացիներն իւնի են մեծ ոնց զայի, ինչի հետանու մեր եկրի առաջնության մակարակը առ չի տարելու, ասեմ, ֆրանսիականից։ Դա այսուցեց նաև ԲԿԱ-Ը վասահեն հաղեցն։ Եթե իւնի հաղեցն ունի լեզուկին։ Մի ամսի հանդիմումներու նա դրեց թիմին վերահանու։

- Մամամ ցանկություն է առաջին համար ու այդ մասին ոչինչ չի բանակցել։

- Ժամանակին մեծ ցանկություն ունեի արտերկի մեկնեու։ Այժմ օման ցանկություն չկա։

- Երման արդեն օսաւելուացիներն իւնի են մեծ ոնց զայի, ինչի հետանու մեր եկրի առաջնության մակարակը առ չի տարելու, ասեմ, ֆրանսիականից։ Դա այսուցեց նաև ԲԿԱ-Ը վասահեն հաղեցն։ Եթե իւնի հաղեցն ունի լեզուկին։ Մի ամսի հանդիմումներու նա դրեց թիմին վերահանու։

- Մամամ ցանկություն է առաջին համար ու այդ մասին ոչինչ չի բանակցել։

- Ժամանակին մեծ ցանկություն ունեի արտերկի մեկնեու։ Այժմ օման ցանկություն չկա։

- Երման արդեն օսաւելուացիներն իւնի են մեծ ոնց զայի, ինչի հետանու մեր եկրի առաջնության մակարակը առ չի տարելու, ասեմ, ֆրանսիականից։ Դա այսուցեց նաև ԲԿԱ-Ը վասահեն հաղեցն։ Եթե իւնի հաղեցն ունի լեզուկին։ Մի ամսի հանդիմումներու նա դրեց թիմին վերահանու։

- Մամամ ցանկություն է առաջին համար ու այդ մասին ոչինչ չի բանակցել։

- Ժամանակին մեծ ցանկություն ունեի արտերկի մեկնեու։ Այժմ օման ցանկություն չկա։

- Երման արդեն օսաւելուացիներն իւնի են մեծ ոնց զայի, ինչի հետանու մեր եկրի առաջնության մակարակը առ չի տարելու, ասեմ, ֆրանսիականից։ Դա այսուցեց նաև ԲԿԱ-Ը վասահեն հաղեցն։ Եթե իւնի հաղեցն ունի լեզուկին։ Մի ամսի հանդիմումներու նա դրեց թիմին վերահանու։

- Մամամ ցանկություն է առաջին համար ու այդ մասին ոչինչ չի բանակցել։

- Ժամանակին մեծ ցանկություն ունեի արտերկի մեկնեու։ Այժմ օման ցանկություն չկա։

- Երման արդեն օսաւելուացիներն իւնի են մեծ ոնց զայի, ինչի հետանու մեր եկրի առաջնության մակարակը առ չի տարելու, ասեմ, ֆրանսիականից։ Դա այսուցեց նաև ԲԿԱ-Ը վասահեն հաղեցն։ Եթե իւնի հաղեցն ունի լեզուկին։ Մի ամսի հանդիմումներու նա դրեց թիմին վերահանու։

- Մամամ ցանկություն է առաջին համար ու այդ մասին ոչինչ չի բանակցել։

- Ժամանակին մեծ ցանկություն ունեի արտերկի մեկնեու։ Այժմ օման ցանկություն չկա։

- Երման արդեն օսաւելուացիներն իւնի են մեծ ոնց զայի, ինչի հետանու մեր եկրի առաջնության մակարակը առ չի տարելու, ասեմ, ֆրանսիականից։ Դա այսուցեց նաև ԲԿԱ-Ը վասահեն հաղեցն։ Եթե իւնի հաղեցն ունի լեզուկին։ Մի ամսի հանդիմումներու նա դրեց թիմին վերահանու։

- Մամամ ցանկություն է առաջին համար ու այդ մասին ոչինչ չի բանակցել։

- Ժամանակին մեծ ցանկություն ունեի արտերկի մեկնեու։ Այժմ օման ցանկություն չկա։

- Երման արդեն օսաւելուացիներն իւնի են մեծ ոնց զայի, ինչի հետանու մեր եկրի առաջնության մակարակը առ չի տարելու, ասեմ, ֆրանսիականից։ Դա այսուցեց նաև ԲԿԱ-Ը վասահեն հաղեցն։ Եթե իւնի հաղեցն ունի լեզուկին։ Մի ամսի հանդիմումներու նա դրեց թիմին վերահանու։

- Մամամ ցանկություն է առաջին համար ու այդ մասին ոչինչ չի բանակցել։

- Ժամանակին մեծ ցանկություն ունեի արտերկի մեկնեու։ Այժմ օման ցանկություն չկա։

- Երման արդեն օսաւելուացիներն իւնի են մեծ ոնց զայի, ինչի հետանու մեր եկրի առաջնության մակարակը առ չի տարելու, ասեմ, ֆրանսիականից։ Դա այսուցեց նաև ԲԿԱ-Ը վասահեն հաղեցն։ Եթե իւնի հաղեցն ունի լեզուկին։ Մի ամսի հանդիմումներու նա դրեց թիմին վերահանու։

- Մամամ ցանկություն է առաջին համար ու այդ մասին ոչինչ չի բանակցել։

- Ժամանակին մեծ ցանկություն ունեի արտերկի մեկնեու։ Այժմ օման ցանկություն չկա։

- Երման արդեն օսաւելուացիներն իւնի են մեծ ոնց զայի, ինչի հետանու մեր եկրի առաջնության մակարակը առ չի տարելու, ասեմ, ֆրանսիականից։ Դա այսուցեց նաև ԲԿԱ-Ը վասահեն հաղեցն։ Եթե իւնի հաղեցն ունի լեզուկին։ Մի ամսի հանդիմումներու նա դրեց թիմին վերահանու։

- Մամամ ցանկություն է առաջին համար ու այդ մասին ոչինչ չի բանակցել։

- Ժամանակին մեծ ցանկություն ունեի արտերկի մեկնեու։ Այժմ օման ցանկություն չկա։

- Երման արդեն օսաւելուացիներն իւնի են մեծ ոնց զայի, ինչի հետանու մեր եկրի առաջնության մակարակը առ չի տարելու, ասեմ, ֆրանսիականից։ Դա այսուցեց նաև ԲԿԱ-Ը վասահեն հաղեցն։ Եթե իւնի հաղեցն ունի լեզուկին։ Մի ամսի հանդիմումներու

